

[Valdemar Thomsen.]

vil bede den højtærede Landbrugsminister give Tinget Oplysning om, hvilke Aftaler der er truffet med Hensyn til Københavns Forsyning med Smør, og hvor meget Fragtudgifterne for dette løber op til.

Som man vil forstaa, kan det efterhaanden blive ret artige Beløb, Statskassen maa udrede paa Konto „Hjælp til København“. Sandsynligvis er Priskontrolraadet, eller maaske rettere dets Forretningsudvalg, medvirkende til at favorisere Hovedstaden. Hr. Byriel, der selv er Medlem af Raadet, sagde for øvrigt forleden, at de, der har bestemt Raadets ensidige Sammensætning, har større Ansvar i denne Sag end Raadets enkelte Medlemmer; Forretningsudvalget bestaar af udprægede Københavnerne, og derfor maa, tilføjede han, Bønderne nedstemme Forhaabningerne noget med Hensyn til at finde Forstaaelse af de Forhold og Synspunkter, der gør sig gældende uden for Københavns Volde.

Jeg er noget spændt paa at erfare, maa jeg sige, om dette høje Ting er indstillet paa at vise Hensyn til den Del af Landet, der ligger uden for Københavns Volde, uden Hensyn til hvilke Aftaler den højtærede Landbrugsminister træffer med Slagteriernes Fællesbestyrelse. Mon ikke mange er klar over, at den Prispolitik, man fører, vil medføre ogsaa andre Farer? Ikke alene vil den medvirke til at forcere Flugten fra Land til By, men den kan ogsaa føre til en Indskrænkning af Produktionen. Det er slemt for Forbrugerne, naar Priserne stiger, men tusindfold værre er det, om der lægges Produktionen saa store Hindringer i Vejen, at Varerne udebliver. Den sidst foretagne Svinetælling taler i saa Henseende sit tydelige Sprog.

For nu at give Tingets Medlemmer Lejlighed til at fralægge sig Medansvar for den Fremgangsmaade, der er anvendt, og fritage Folketingets Medlemmer for at være med i den Studehandel, som man kan forstaa Ministeren agter at gennemføre, vil jeg her paa min Gruppens Vegne stille følgende Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget beklager, at Svineproducenterne ekstrabeskattes med 50 000—60 000 Kr. ugentlig til Fordel for København, og idet Folketinget anerkender Slagteriernes Krav om samme Nettopris for Flæsk leveret til København som til den øvrige Del af Landet, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget beklager, at Svineproducenterne ekstrabeskattes med 50 000—60 000 Kr. ugentlig til Fordel for København, og idet Folketinget anerkender Slagteriernes Krav om samme Nettopris for Flæsk leveret til København som til den øvrige Del af Landet, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Den ærede Ordfører for Forespørgerne benyttede i sin Tale gentagne Gange Udtrykket „løgnagtig“. Jeg vil paatale en saadan Sprogbrug, der ikke er passende for Folketingets Forhandlinger.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Bording*): Den ærede Ordfører for Forespørgerne var ikke tilfreds med mit Svar, og det er jo ikke noget nyt, at det ærede Medlem ikke er tilfreds med hverken mine Svar eller min Virksomhed.

Det ærede Medlem var først tilbøjelig til at mene, at den Redegørelse, jeg havde givet, ikke var rigtig. Jeg vil fastholde, at Redegørelsen er rigtig fra Ende til anden, hvert eneste Ord.

Det ærede Medlem vilde insinuere, at det vist var tvivlsomt, om jeg havde opnaaet en Ordning. Ogsaa dette er urigtigt. Jeg har, som jeg sagde før, opnaaet Tilslutning fra Priskontrolraadet, fra Mellemlandernes Organisationer, fra de private Slagterier og Andelsslagterierne, men det ærede Medlem er jo utilfreds alligevel. Der kom imidlertid en Bemærkning hen i Talen, som karakteriserer det ærede Medlems Stilling ved tidligere Lejligheder. Han er utilfreds med mit Svar, han er utilfreds med Tilstanden, som den var før, han er utilfreds med mit Arbejde, men han tillægger sig selv Æren for Arbejdets Resultat. Dette er heller ikke noget nyt hos det ærede Medlem, det er noget, vi kender.

Det ærede Medlem har ikke mere at fægte med paa dette Punkt, for der er opnaaet det, som Slagterierne ønskede. De har hele Tiden ønsket, at det Tab, de led ved at levere Svin til København i Forhold til Eksporten og i Forhold til det øvrige Land, skulde ophæves. Det er det, der sker med den Ordning, som nu foreslaas gennemført, og som Rigsdagen faar Adgang til at tage Stilling til, naar der kommer et Forslag om Bevilling til Fragten her til København af de Svin, der føres til København. Det er det, som Slagterierne ønsker, og det, der